

(X) העבדה בייצורם או בתיקונם של מצברים חשמליים או של חלקים מהם במידה שהדבר נוגע בכל חדר שבו עוסקים בתחמוצת-עופרת גלמית או בהדבקה.

(XI) העבדה בנושאת שיירי טק בייצורם או בקישוטם של כל-יחס.

חלק ב'.

(I) העבדה במקום שקיימת בו סכנת אבק, נדף או תזוה של תרכובות עופרת.

(II) טיפול בעורות גסים ודקים.

(III) העבדה מתחת לפני הקרקע בכל מכרה.

ג'. ו. ה. שאר

מנהל ענייני המסמלה.

10 ביולי, 1945.

פקודת פיצויים לעובדים (הגדלות זמניות).

מס' 21 לש' 1945.

פקודה הבאה להגדיל, באופן זמני את הפיצויים המשתלמים לפי פקודת הפיצויים לעובדים לתכליות הקשורות אליה.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. — (1) פקודה זו תיקרא פקודת הפיצויים לעובדים (הגדלות זמניות), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת הפיצויים לעובדים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. במשך עמידתה של הפקודה הזאת בתקפה תהיה נודעת נפקות לתוספת השנייה על הפקודה העיקרית, כאילו באו במקומה של פסקה 1 שבתוספת ההיא הפסקאות הבאות: —

1. — (1) מקום שנגרם מוות כתוצאת חבלה, יהיו הפיצויים לפי הפקודה הזאת סך-מוכלל של סכום שיחושב בהתאם להוראות האמורות להלן, ואם העובד מניח אחריו משהוא מבני משפחתו (שאינו ילד שלא הגיע לגיל של ארבע-עשרה שנה), החלוי לגמרי בהשתכרותו, ונוסף על-כך הוא מניח אחריו ילד אחד או ילדים שלא הגיעו לגיל של ארבע-עשרה שנה, התלויים בו באופן כזה, גם סך נוסף (הנקרא להלן „קצובה לילדים“) של סכום שיחושב בהתאם להוראות האמורות להלן.

(2) הסך-המוכלל יחושב בהתאם להוראות הבאות: —

(I) אם הניח העובד אחריו תלויים כל-שהם, התלויים לגמרי בהשתכרותו, יהיה הסך-המוכלל סך השווה להשתכרותו בעבודתו אצל אותו מעביד עצמו במשך שלוש השנים שקדמו לחבלה בסמוך לה, או סכום של מאתיים וחמישים פונטים, הכול לפי הסך הגדול יותר, אבל לא יעלה בשום מקרה על חמש מאות פונטים;

(II) היתה תקופת עבודתו של העובד אצל המעביד האמור פחותה משלוש השנים הנ"ל, יהיו רואים את סכום השתכרותו במשך שלוש השנים הנ"ל — לצרכי סעיף-קטן (I) הקודם, שהוא גדול פי מאה וחמישים ושש בהשתכרותו השבועית הממוצעת במשך תקופת עבודתו למעשה אצל המעביד האמור;

(III) מהסך שחושב כנ"ל ינוכה סכום התשלומים השבועיים (אם שולמו כאלה), ששולמו לעובד לפני מותו, אבל רק כדי-כך, שהסך-המוכלל לא יפחת מן מאתיים וחמישים פונטים; ואם תשלומים שבועיים אלה נפרדו לפי הפקודה הזאת ינוכה גם הסכום ששולם בפדייתם.

(IV) לא הניח העובד אחריו תלויים בו, התלויים לגמרי בהשתכרותו, אלא תלויים בה חלקים, יהיה הסך-המוכלל אותו סך — שלא יעלה על-כל-פנים על הסכום המשתלם לפי ההוראות הקדמות שלעיל — שעליו אפשר יהיה לבוא לכלל הסכב, או — בהיעדר הסכב — שיהיה עשוי להיקבע — בבוררות — בסך מסתבר ומת-כנתי לפגיעה שנגרמה לתלויים הנ"ל.

(V) לא הניח העובד אחריו כל תלויים בו, יהיה הסך-המוכלל סכום השווה להוצאות המסתברות שהוצאו לטיפול רפואי בו, ולא יעלה על חמישה-עשר פונטים.